

108.

Haandværkets og Industriens Toldudvalg 1906.

Skotøjsfabrikanter.*)

Fra Foreningen for Københavns Skotøjsfabrikanter har Udvalget modtaget følgende:

Naar der fra vor Industris Side maa rettes Anker mod det foreliggende Toldforslag, formuleres disse naturligt ved at tage Forslagets Bemærkninger Side 155 angaaende Fodtøj til Udgangspunkt. Disse Bemærkninger ere følgende:

„Som i nærværende Forslag bemærket under „Fodtøj“ er denne Vareartikel indordnet under de Varegrupper, hvor den efter Stoffets Beskaffenhed henhører, hvorfor kun Fodtøj af Læder eller dog med Karakter af Læderarbejde vil falde ind under Løbe-Nr. 196. Toldsatsen for Løbe-Nr. 196 er, endskønt Tolden for Raastoffet delvis er noget forhøjet, under Hensyn til, at Fodtøj er en Vare, der maa betegnes som en Nødvendighedsartikel, ikke foreslaaet forhøjet, men afrundet nedefter til 1 Kr. 30 Øre pr. Kg.“

Her maa vi da først gøre opmærksom paa, at Udtrykket „Fodtøj med Karakter af Læderarbejde“, synes os at være et daarligere valgt Udtryk end den nugældende Toldlovs „Fodtøj i Forbindelse med Læder“. Det er jo ganske indlysende, at det første Udtryk levner større Plads for Misforstaaelser og Fortolkninger end det sidste, og saafremt det med denne Udtryksforandring har været Mening, at f. Eks. Fodtøj med Overdele af Sejldug eller anden Bomuldsvare og med Saaler og Hæle af Læder skulde undtages fra Pos. 196 og falde til Fortoldning med en Sats af 22 Øre pr. Kg., maa man paa det indstændigste anmode om, at Udtrykket forandres, saaledes at en saadan Fortolkning er ganske udelukket. Denne Slags Fodtøj repræsenterer nemlig antagelig omtrent en Fjerdedel af den samlede danske mekaniske Skotøjsindustris Produktion, og en Fortoldning heraf efter Overdelens Beskaffenhed med f. Eks. 22 Øre pr. Kg. vilde betyde en Nedgang i Tolden af 83 pCt. og derved bevirke en meget betydelig Indførselspræmie for saadant Fodtøj; thi man maa erindre, at saavel Sejldugen som navnlig Underlæderet ved Udskæring til Fodtøj giver en betydelig Mængde værdiløst Affald, for Underlæderets Vedkommende ca. 30 pCt.

Man skønner ikke rettere, navnlig under Hensyn til den finansielle Opgørelse af Lovforslaget, hvorefter den samlede Nedgang i Fodtøjstolden er opgjort til ikkun 7,966 Kr., at det ikke kan have været Hensigten med det foreliggende Forslag at fastsætte saadanne Indførselspræmier og med et Slag at standse en Fjerdedel af den danske Skotøjsindustri; men det forekommer os, som sagt, at der i saa Fald ikke er nogen som helst Grund til at fravige den nuværende Toldlovs Tekst, og man maa derfor andrage om, at denne bliver bibeholdt. Det kan ikke betragtes som nogen Vinding, at et klart og utvetydigt Udtryk i den nuværende Toldlov ombyttes med et mindre klart, der aabner Spillerum for individuelle Skøn ikke blot af den enkelte Toldfunktionær eller Klarerer, men ogsaa af den øverste Administrations vekslende Personligheder.

Vi gaa nu over til det egentlige Læderfodtøj, og vi maa da straks bemærke, at vi i Modsætning til andre Industrier have faaet Forhøjelse i vor Raavaretold, thi selv om denne Forhøjelse ikke er synderlig stor, vil den dog i Forbindelse med Nedsættelsen af Tolden paa det færdige Fodtøj for hver enkelt af de betydeligere Virksomheder indenfor Faget medføre en Nedgang af den bestaaende effektive Beskyttelse paa nogle Tusinde Kroner om Aaret. Da den Drivkraft, vor Industri benytter, er særdeles ringe, vil Ophævelsen af Kultolden kun faa ganske forsvindende Betydning.

Vor største Skuffelse er imidlertid, at vi i det saa længselsfuldt imødesete ny Toldlovsforslag ikke have fundet Forstaaelse af og Hensyntagen til den Udvikling, som

*) Jfr. foran under Nr. 18—19.